

Vakantieweek 2026 Ootmarsum - dagverslag 6: donderdag 2 juli

De zon laat het wat afweten vandaag, maar zolang het niet regent gaat alles goed. Vanmorgen opent Jacco met de dagopening. Op de kampplaat staat veel, maar ook een aantal afkortingen waarvan Jacco het bestaan niet afwist. YOLO, YOMO, ROMO en FOMO passeren de revue en we leren wat deze moderne (Engelse) afkortingen allemaal betekenen. Een leerzaam rondje.

Na het ontbijt wordt de laatste hand gelegd aan de waxinelichtjes en sommige lichtjes zijn al af. De rest

van de club waaiert weer uit over het hotel of in Ootmarsum. Er staat tot de lunch namelijk niets op de agenda van de vakantieweek, ook wel eens lekker.

Tijdens de lunch waar we een

saucijzenbroodje bij krijgen, zien we zowaar dat het buiten regent. Nou ja, wat nu valt, valt straks niet en dat is wel zo prettig, want voor vanmiddag staat een bootreisje op de Vecht op het programma. De bus is netjes op tijd en ook de groep heeft er blijkbaar erg veel zin in. Na een voorspoedige tocht door het prachtig glooiende Twentse landschap komen we bij de opstapplaats van de

'Queen of Vechtvalley' de mooie rondvaartboot aan. Men blijkt al een kwartier op ons te wachten dus direct aan boord en vertrekken maar. Met een klein miezerig buitje achterlatend worden de trossen losgegooid en vertrekken we voor een prachtige tocht over de Vecht. Een kopje koffie wordt geserveerd en eenieder heeft zijn plekje gevonden. Ooievaars worden gespot en

ook Lakenvelders staan langs de kant in de weilanden. Een enkeling waagt zich

op het bovendek, waar de frisse wind goed grip heeft op je pas gekamde haren, heerlijk! Wat is Nederland toch mooi, je moet het alleen wel even zien. De boot tuft lekker door over de rivier om na verloop van tijd weer terug te keren bij de aanlegplaats. Na een vlotte wisseling van vervoersmiddel rijdt de bus weer richting het hotel, met mooie smalle weggetjes waar we soms even rustig aan moeten doen als er een trekker aankomt. Probleemloos en veilig worden we tegen 18.00 uur afgezet bij het hotel en kunnen we bijna direct door naar het diner, wat weer netjes wordt opgediend door het personeel. Ja, het laatste diner alweer, morgen moeten we de piepers weer zelf jassen. Wat vliegt de tijd. Maar zover is het nog niet! We hebben nog een feestelijke avond voor de boeg.

Na het diner gaat iedereen even naar zijn kamer om zich om te kleden met je meest feestelijke kleding. En dan ziet het er ineens heel anders uit! Het lijkt wel of het crème de la crème van Ootmarsum naar het stadshotel is gekomen. Lange slepen, grote hoeden, boa's, Louis Vuitton tasje (of iets dat er in ieder geval erg op lijkt), schrijden de grote (bal)zaal binnen en worden door paparazzi, nadat de corsage is opgespeld, direct op de foto gezet. En als iedereen haar verwondering weer onder stoelen en banken heeft gestopt, gaan we eerst even bijkomen met een kopje koffie gevolgd door twee dagverslagen die we van de website lezen. Dan wordt het dansorgel in stelling gebracht,

Tineke (onze hotelier) heeft de schakelaar van het vervaarlijk uitzierende pierement overgehaald en alle kleuren van de regenboog sieren het imposante orgel. Een

gewaarschuwd mens telt voor twee, want er zouden best wel eens een paar luide klanken kunnen klinken en dus maken we ruimte en nemen plaats met een veilige marge vanaf het instrument. En daar gaat het dan... Eerst even schrikken, maar al snel staan de

gehoorapparaten goed afgesteld en komt de groep in beweging. We beginnen met een polonaise, gevolgd door wat losse artistieke pasjes. De veren van de boa's vliegen in de rondte en er wordt feest gevierd. Het geheel komt weer tot

bedaren als de drank en bitterballen rondgaan. We toasten op een fantastische vakantieweek en rusten even uit. Het team duikt even in de coulissen en komt verkleed als cowgirls en cowboy terug, want er staat een line-dance op het program. Na een gedegen uitleg proberen enkele stoere 'chics' de pasjes onder de knie te krijgen. Ook voor de zittenblijvers is er geen ontkomen aan, een speciale 'zit-line-dance'-instructie volgt, en dan is het tijd voor de finale. John Denver met "Thank God, I'm a country boy" wordt op 10 gezet, en iedereen doet

zijn best om het er zo goed mogelijk uit te laten zien. En dat lukt. Moe maar voldaan komt het feest langzaam tot een einde. Het Wachterslied heeft weer geklonken en de echte feestbeesten pakken het Keezenspel er nog bij, maar om stipt 23.30uur gaat het licht uit en kunnen de gordijnen van de balzaal ook weer in hun normale plooi hangen. Wat een avond!